

המנה

רשומות

1

קובץ התקנות

17 ביוני 1965

1736

ר"ז בסיון תשכ"ה

עמוד	
2210	תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), תשכ"ה—1965
	תקנות בתי הוואר (תעריפים של שירות משלוח מברק-צילום לחוץ-לארץ) (תיקון מס' 3), תשכ"ה—1965
2212	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 12), תשכ"ה—1965
2213	הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"ה—1965
2213	

מדור לשלטון מקומי

	חוק עזר לאיגוד ערים אזור שומרון (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי) (בית מטבחים), תשכ"ה—1965
2215	
2219	חוק עזר לחדרה (ביוב), תשכ"ה—1965
2220	חוק עזר לכפרי-יונה (הוצאת אשפה), תשכ"ה—1965
2222	חוק עזר למרחבים (הוצאת אשפה), תשכ"ה—1965
2224	חוק עזר לנשר (פתיחת עסקים וסגירתם) (תיקון), תשכ"ה—1965
2225	חוק עזר לעיר-ירזעאל—עפולה (שווקים), תשכ"ה—1965
2227	חוק עזר לקרית-ביאליק (תיעול), תשכ"ה—1965
2229	חוק עזר לשערי-הנגב (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ה—1965

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 13, 70 ו-71 לפקודת התעבורה, תשכ"א—1961¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 168 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנת משנה (א), במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) לא ינהג יותר מ-9 שעות אלא אם הפסיק את נהיגתו לשעה לפחות אחרי נהיגה במשך 6 שעות רצופות אך לא יאוחר מאשר אחרי נהיגה במשך 8 שעות ו-30 דקות רצופות".

2. בתקנה 189 לתקנות העיקריות:

(1) האמור בתקנת משנה (ג) יסומן (ד);

(2) לאחר תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ג) לא יינתן רשיון נהיגה לפי תקנה 180 אלא אם מבקש הרשיון היה בעל רשיון נהיגה לפי תקנה 179 שנה אחת לפחות ערב יום הגשת הבקשה ונהג ברכב מאותו סוג במשך אותה תקופה";

(3) בתקנת משנה (ד), במקום "בתקנות משנה (א) ו-(ב)" יבוא: "בתקנות משנה (א), (ב) ו-(ג)".

3. במקום תקנה 201 לתקנות העיקריות יבוא:

201. בעל רשיון נהיגה המסתייע בשעת הבדיקה במכשירים אופטיים לא ינהג רכב מנועי אלא אם הוא מרכיב אותם מכשירים וכן מחזיק אצלו מכשיר אופטי נוסף על המכשיר שהוא מרכיב.

4. בתקנה 305 לתקנות העיקריות —

(1) האמור בתקנת משנה (ג) יסומן (ד);

(2) אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ג) רשות הרישוי רשאית להורות על הסרת כל לוחית-זיהוי, סימון-זיהוי או סימון שאינם אמורים בתקנת משנה (א)".

5. במקום תקנה 332 לתקנות העיקריות יבוא:

332. (א) באוטובוס וכן ברכב משא שאינו איטי אשר משקלו הכולל המותר הוא 5000 ק"ג ומעלה, וברכב משא המורשה להסיע 15 נוסעים ומעלה, יותקן במערכת הפליטה בלמנוע מסוג שאושר על ידי רשות הרישוי, הפועל באמצעות מנוע הרכב נוסף לבלמים כאמור בתקנה 324.

(ב) לא יינתן רשיון רכב ולא יחודש אלא אם הותקן בלמנוע ברכב כאמור בתקנת משנה (א).

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.

² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425; ק"ת 1545, תשכ"ד, עמ' 788; ק"ת 1563, תשכ"ד, עמ' 1024; ק"ת 1620, תשכ"ד, עמ' 1786.

6. בתקנה 344 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ח) יבוא :
 „(ט) ברכב מנועי שיש בו שני פנסים ושמהווי הכיוון מותקנים בתוך פנסי הבלימה, מותר שמחוץ הכיוון יבטל את פעולתו של פנס בלימה עם הפעלתו של מחוץ הכיוון בכל צד.”
7. בתקנה 370 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), במקום „ברכב מנועי — למעט רכב פרטי, טרקטור, אופנוע ותלת-אופנוע” יבוא „ברכב מנועי — למעט טרקטור, אופנוע ותלת-אופנוע.”
8. האמור בתקנה 405 לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריה יבוא :
 „(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו על בעל רשיון סוור או רשיון פרטי.”
9. האמור בתקנה 406 לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריה יבוא :
 „(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו על בעל רשיון סוור או רשיון פרטי.”
10. בתקנה 476 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ד) יבוא :
 „(ה) באוטובוס שיש עליו רשיון סוור, לא יסיע ולא ירשה בעל הרשיון או הנהג להסיע אדם שאיננו מורה דרך או עובד אחר של בעל הרשיון, במושבים המיועדים למורה דרך או לכל עובד אחר של בעל הרשיון.”
11. בתקנה 577 לתקנות העיקריות, במקום „אושר על ידי האגודה” יבוא „אושר על ידי מנהל המכס והבלו.”
12. בתוספת השלישית לתקנות העיקריות, בסעיף 1 —
 (1) במקום סעיף קטן (ד) יבוא :
 „(ד) מידות לוחית-זהוי כאמור בסעיף קטן (א) יהיו :

מילימטרים	
140	(1) גובה
370	אורך
75	גובה הספרה
45	רוחב הספרה (זולת הספרה 1)
10	עובי הספרה
15	ריווח בין הספרות
הקו בין הספרה השניה לשלישית או בין השלישית לרביעית :	
20	רוחב הקו
10 : או	גובה הקו
140	(2) גובה
310	אורך
75	גובה הספרה
35	רוחב הספרה (זולת הספרה 1)
10	עובי הספרה
5	ריווח בין הספרות
הקו בין הספרה השניה לשלישית או בין השלישית לרביעית :	
75	רוחב הקו
75	גובה הקו

(2) אחרי סעיף קטן (י) יבוא :

„(יא) צבע לוחית-הזהוי ברכב כאמור בסעיף 17(א) (8) לפקודה יהיה לבן וצבע הספרות שחור.”

תחילה

13. (א) תחילתה של תקנה 5 היא כתום שלושה חדשים מיום פרסומן של תקנות אלה ברשומות (להלן — יום הפרסום).

(ב) תחילתה של תקנה 7 היא כתום ששה חדשים מיום הפרסום.

14. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), תשכ"ה—1965.”

השם

ח' בסיון תשכ"ה (8 ביוני 1965)
(חמ 756125)

משה כרמל
שר התחבורה

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריפים של שירותי הדואר לחוץ-לארץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתוספת לתקנות בתי הדואר (תעריפים של שירות משלוח מברקי-צילום לחוץ-לארץ), תשכ"ד—1964², במקום הפרט —

תיקון התוספת

„דרום אפריקה —

63.00 81.90 100.80

לקייפטאון

81.90 105.42 128.94

לדורבן, ליוהנסבורג

דרום אפריקה מברקי-צילום

המיועד לפרסום בעתונות —

37.80 50.40 63.00

לקייפטאון

56.70 73.92 91.14

לדורבן, ליוהנסבורג

יבוא :

81.90 105.42 128.94

„דרום אפריקה

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפים של שירות משלוח מברקי-צילום לחוץ-לארץ) (תיקון מס' 3), תשכ"ה—1965.”

השם

ב' בסיון תשכ"ה (2 ביוני 1965)
(חמ 76004)

אליהו שון
שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח 387, תשכ"ג, עמ' 44.
² ק"ת 1530, תשכ"ד, עמ' 719; ק"ת 1700, תשכ"ה, מס' 1576.

תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964,² בפרט 731, במקום "40%" יבוא "26%".
2. תחילתו של צו זה היא ביום י' בטבת תשכ"ה (15 בדצמבר 1964).
3. לצו זה ייקרא „צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 12), תשכ"ה—1965".

תיקון
פרט 731
לתוספת
תחילה

השם

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

י"ז באייר תשכ"ה (19 במאי 1965)
(חמ 74043)

¹ ס"ח 434, תשכ"ה, עמ' 175.
² ק"ח 1027, תשכ"ה, עמ' 54.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954,¹ ולאחר התייעצות עם הועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. סעיף 1 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957,² (להלן — ההוראות העיקריות), יבוא לפני הפרק: „נכסים נזילים מפקדונות במטבע ישראלי“, ובמקום האמור בסעיף 1 יבוא:

החלפת
סעיף 1
והוספת
פרק

„פרק ראשון: מבוא

1. (א) בהוראות אלה, למעט סעיפים 1(ב) ו-2(א) (4), „מוסד בנק קאי“ — לרבות מוסד כספי שהוראות אלה חלות עליו מכוח צו בנק ישראל (מוסדות כספיים), תשכ"ב—1962.³

הגדרה
ותחולה

(ב) הוראות אלה לא יחולו על מוסד בנקאי שאינו עוסק בעסקי בנק כמשמעותם בפקודת הבנקאות, 1941,⁴ ואינו עוסק בקבלת כספים בפקדון;

לענין סעיף זה לא ייחשבו כפקדונות — פקדון של הממשלה או של הנהלת הסוכנות היהודית לארץ ישראל, או של כל מוסד אחר שאושר לצורך זה על-ידי בנק ישראל, שהופקד במוסד בנקאי כאמור על מנת להלוותו לפלוני, וכן פקדון שהופקד בו במסגרת תכנית חסכון שאושרה לענין זה על-ידי בנק ישראל.

¹ ס"ח 104, תשי"ה, עמ' 192.
² ק"ח 753, תשי"ה, עמ' 432; ק"ח 1511, תשכ"ה, עמ' 249.
³ ק"ח 1330, תשכ"ב, עמ' 2183; ק"ח 1092, תשכ"ה, עמ' 1467.
⁴ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 00; ס"ח 444, תשכ"ה, עמ' 50.

(ג) כל מקום בהוראות אלה שמדובר בו במוסד בנקאי — למעט מוסד בנקאי כאמור בסעיף קטן (ב)."

2. האמור בפרק „נכסים נזילים מפקדונות במטבע ישראלי” יסומן פרק שני, והפרקים שלאחריו יסומנו לפי זה.

3. בסעיף 1א להוראות העיקריות, בפסקאות (2), (3) ו-(8), במקום „69%” יבוא „68%”, ואחריו יבוא:

ב1. (א) לא נתן מוסד בנקאי הלוואות במסגרת קרנות למימון יצוא במלוא השיעור שנקבע לכך מזמן לזמן על דעת הנגיד הן מן האשראי המאושר והן מאשראי אחר — תתווסף ל-68% הנקובים בסעיף 1א פסקאות (2), (3) ו-(8), מחצית ההפרש שבין מלוא השיעור האמור, ובין האחוז שניתן בפועל כהלוואות למימון יצוא, ובלבד ששיעור הנכסים הנזילים שעל אותו מוסד להחזיקם בכל עת, לא יעלה על 69% מהפקדונות המסופרים בסעיף 1א פסקאות (2), (3) ו-(8).

„שיעורים
מיוחדים
לנכסים
נזילים

(ב) בסעיף זה —

„אשראי מאושר” — סכום ההלוואות המאושרות, כפי שנקבע על-פי

סעיף 6.

„קרנות למימון יצוא” — קרנות שאושרו לענין זה על-ידי הנגיד.

4. בסעיף 2 להוראות העיקריות, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

„(ב) היה נכיון משנה שביצע מוסד בנקאי בבנק ישראל במסגרת קרנות למימון יצוא כמשמעותן בסעיף 1ב פחות מנכיון המשנה שהיה רשאי לבצעו כאמור, או עודף עליו — ההפרש שבין שני הנכיונות ייזקף לחשבון הנכסים הנזילים כאמור בסעיף קטן (א), והם יגדלו במקרה הראשון או יפחתו במקרה השני, לפי הענין.”

5. (א) בסעיף זה, „יתרת ההפרש המשולב” — ההפרש המשולב כמשמעותו בסעיף 3 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 3), תשכ"ג—1963⁵ — כפי שהוא ביום כ"ח בשבט תשכ"ה (31 בינואר 1965) (להלן — היום הקובע).

(ב) על אף האמור בפרק השני להוראות העיקריות, יראו מוסד בנקאי כאילו קיים את ההוראות העיקריות, אם החזיק נכסים נזילים בשיעורים הקבועים בהן, הכל לפי המקרה, בניכוי סכום השווה ליתרת ההפרש המשולב כפי שתוקטן מפעם לפעם לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

(ג) בתקופה המתחילה ביום ל' בסיון תשכ"ה (30 ביוני 1965) והמסתיימת ביום כ"א באייר תשכ"ז (31 במאי 1967), תוקטן יתרת ההפרש המשולב, ביום האחרון של כל חודש, בשיעור של $\frac{1}{4}\%$ לכל חודש מתוך הפקדונות הנקובים בסעיף 1א פסקאות (2), (3) ו-(8) להוראות העיקריות, כפי שהם ביום הקובע, וזאת עד שתירד היתרה לאפס.

(ד) לא ירדה יתרת ההפרש המשולב לאפס כאמור בסעיף קטן (ג), יוקטן מיום כ"ב בסיון תשכ"ז (30 ביוני 1967) ואילך חלקה הנותר של היתרה, ביום האחרון של כל חודש, בשיעור של $\frac{1}{2}\%$ לכל חודש מתוך הפקדונות האמורים בסעיף קטן (ג), כפי שהם ביום הקובע, וזאת עד שתירד היתרה לאפס.

שינוי
במספר
הפרקים

תיקון
סעיף 1א
והוספת
סעיף 1ב

תיקון
סעיף 2

תיסוף
יתרת
ההפרש
המשולב

(ה) לא היה אצל מוסד בנקאי הפרש משולב ביום הקובע, לא יחולו עליו הוראות סעיפים קטנים (ב)–(ד).

6. בטלים:

- (1) סעיף 2 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תש"ך–1960;
(2) סעיף 3 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 3), תשכ"ג–1963.⁵

תחילה

7. תחילתן של הוראות אלה היא ביום ל' בסיון תשכ"ה (30 ביוני 1965).

השם

8. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"ה–1965“.

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

ז' בסיון תשכ"ה (7 ביוני 1965)
(חמ 72215)

⁵ ק"ח 1450, תשכ"ג, עמ' 1048.
⁶ ק"ח 1004, תש"ר, עמ' 987; ק"ח 1122, תשכ"א, עמ' 1311.

מרור לשלטון מקומי

חוק איגודי ערים, תשט"ו–1955

חוק עזר לאיגוד ערים אזור שומרון (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי)
בדבר בית מטבחים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 14 לחוק איגודי ערים, תשט"ו–1955,¹ מתקינה מועצה איגוד ערים אזור שומרון (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי) חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה –

- „בית מטבחים“ – מקום שיועד לשחיטת בהמות;
„בית מטבחים מוכר“ – בית מטבחים המוכר על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה;
„בהמה“ – פר, פרה, עגל, עגלה, מריא, כבש, טלה, עז או גדי;
„בהמה שחוטה“ – לרבות חלק מבהמה שחוטה;
„נבלה“ – לענין בהמה, לרבות חלק מנבלה;
„איגוד הערים“ – איגוד ערים אזור שומרון (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי);
„המועצה“ – מועצת איגוד הערים;
„יושב ראש המועצה“ – לרבות אדם שיושב ראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„מועצה דתית“ – מועצה דתית שבתחום כל אחת מהרשויות המקומיות המאורגנות באיגוד הערים;
„הרופא הוטרינרי“ – הרופא הוטרינרי של המועצה;
„רשיון“ – רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.

2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית מטבחים בתחום המועצה אלא אם הוא בית מטבחים מוכר. החזקה בית מטבחים
3. לא ישחט אדם בהמה ולא יפשוט אותה בתחום המועצה, אלא בבית מטבחים מוכר. איסור שחיטה
4. בהמה שהובאה לבית מטבחים לשחיטה תיבדק על ידי הרופא הוטרינרי לפני קבלתה לבית המטבחים; ראה הרופא שהיא בלתי ראויה לשחיטה, יאסור את שחיטתה וינהג בה כפי שייראה לו. הוצאות סילוק הבהמה מבית המטבחים או הטיפול בה יחולו על המביא לשחיטה ועל בעליה, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד. בדיקת בהמה לפני השחיטה
5. בהמה שחוטתה שנמצאה בלתי ראויה למאכל אדם, רשאי הרופא הוטרינרי לצוות שהיא תוחרם וייעשה בה כפי שיוורה. בדיקת בהמה לאחר השחיטה
6. לא ישולמו פיצויים בעד בהמה שחוטתה שהרופא הוטרינרי ציווה לנהוג בה לפי סעיף 5. פיצויים
7. לא יבחר אדם בהמה שחוטתה או נבלה בתוך בית מטבחים בלי רשות מאת הרופא הוטרינרי. ביתור
8. לא יכניס אדם לדירי הבקר של בית מטבחים בהמה שהובאה מחוץ לארץ, אלא אם מסר בעל הבהמה הודעה על כך לרופא הוטרינרי לפחות ארבעים ושמנה שעות מראש וקיבל ממנו רשות להכניסה. בהמה שהובאה מחוץ לארץ
9. המביא בהמה לבית מטבחים לשחיטה, חייב להודיע לרופא הוטרינרי את שם הרפת או המקום משם הובאה. מוצא הבהמה
10. בהמה שהובאה לשחיטה תחזק בדירי בית המטבחים על אחריות בעליה, והוא ידאג לכך שהיא תהיה קשורה היטב. החזקה בהמה וקשירתה
11. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שתוצא מבית מטבחים בלי רשות מאת הרופא הוטרינרי או מאת אדם שהורשה בכתב על ידיו —
(1) בהמה שהובאה לשחיטה לאותו בית מטבחים;
(2) בהמה שחוטתה לפני שנסתיימה הבדיקה הסופית ולפני שהוטבעה עליה החותמת הרשמית של בית המטבחים. הוצאת בהמה ברשות הרופא הוטרינרי
12. הוצאת בהמה שחוטתה או נבלה מבית מטבחים תיעשה על ידי אדם שקיבל רשיון לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)², והוא חייב להמציא רשיון זה לרופא הוטרינרי לפי דרישתו. הוצאת בהמה מבית המטבחים לפי רשיון
13. לא ישתמש אדם להובלת בהמה שחוטתה או נבלה מבית מטבחים אלא ברכב שאושר לכך על ידי הרופא הוטרינרי. רכב להובלת בהמה
14. (א) לא ישחט אדם בהמה ולא יפשוט אותה אלא לפי רשיון.
(ב) לא יכנס אדם לבית מטבחים אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה.
(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —
(1) עובד המדינה, הרב המקומי או עובד המועצה הנכנס לבית מטבחים לשם מילוי תפקידו;
(2) חוכה לסבל רשיון

² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ג, עמ' 1427.

- (2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה הנכנס לבית מטבחים בתוקף תפקידו ;
- (3) מלמד או לומד הלכות שחיטה ;
- (4) כל אדם אחר שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).

15. (א) בעל רשיון ישא בזמן שהותו בבית מטבחים על זרועו השמאלית, במקום נראה לעין, לוחית-מספר שניתנה לו על ידי יושב ראש המועצה.

(ב) בעד מתן לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות, אולם אם בתום תקפו של רשיון תוחזר ליושב ראש המועצה לוחית-המספר כשהיא בלתי פגומה, תוחזר האגרה ששולמה.

16. (א) בקשה למתן רשיון לעסוק בשחיטת בהמות או בפשיטתן תוגש למועצה בכתב. שונות
(ב) בקשה לחידוש רשיון תוגש למועצה בכתב לפחות חודש אחד לפני פקיעת תקפו.

(ג) המבקש מתן רשיון או חידושו יצרף לבקשתו שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ד) רשיון שניתן או שחודש יצויין בו היום שבו הוצא, ותקפו מאותו יום עד 31 בדצמבר בשנה שבה הוצא.

(ה) בעד כל רשיון תשולם אגרה של לירה אחת.

(ו) המועצה רשאית ליתן או לחדש רשיון לפי סעיף 14, ובלבד שלא יינתן רשיון לאדם שלא מלאו לו 16 שנה ושלא קיבל תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

17. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע אם בעל הרשיון עשה אחד מאלה :

(1) סירב או מנע מעשות כל דבר מן הדברים שהוא נדרש לעשותם על פי חוק עור זה או על פי תקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד—1964³ ;

(2) הפריע לרופא הוטרינרי או לאדם אחר בביצוע התפקיד שהוטל עליו על ידי המועצה, או מסרב לציית להוראותיו ;

(3) נמצא נגוע במחלה מידבקת ;

(4) גרם נזק במזיד לבית מטבחים או לצידו ;

(5) גרם להפרעת הסדר בבית מטבחים.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) זכאי לערער על כך לפני שר הפנים או לפני אדם שנתמנה לכך על ידיו, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עור זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 20.

³ ק"ת 1549, תשכ"ד, עמ' 837.

18. (א) אדם הנכנס לבית מטבחיים או הנמצא בתוכו, ילבש לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי.

(ב) לא יצא אדם בית מטבחיים לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

19. המביא בהמה לבית מטבחיים ישלם למועצה בעד השירותים המפורטים בתוספת אגרה בשיעור הנקוב בה ואפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי הבהמה בסמכותו לפי סעיף 5.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

21. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאיגוד ערים אזור שומרון (בתי מטבחיים ופיקוח וטרינרי) (בית מטבחיים), תשכ"ה—1965".

תוספת

(סעיף 19)

בתוספת זו —

"בקר גדול" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 150 ק"ג ;

"בקר קטן" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 70 ק"ג ואינו עולה על 150 ק"ג ;

"בן בקר" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 10 ק"ג ואינו עולה על 70 ק"ג ;

"טלה" או "גדי" — טלה או גדי, שמשקלו אחרי השחיטה אינו עולה על 10 ק"ג.

שיעור האגרה לכל ראש
בלירות

1. שימוש בבית המטבחיים, לרבות בדיקה

לפני השחיטה ולאחריה —

בקר גדול 15

בקר קטן 10

בן בקר 5

טלה או גדי 2

2. ביעור :

בקר גדול 1

בקר קטן 0.50

בן בקר 0.30

טלה או גדי 0.20

3. הסגר ושימוש במים :

בקר גדול 3

בקר קטן 2

בן בקר 1.50

טלה או גדי 1

אברהם שץ

יושב ראש מועצת

איגוד ערים אזור שומרון

(בתי מטבחיים ופיקוח וטרינרי)

נתאשר.

כ"ד בניסן תשכ"ה (26 באפריל 1965)

(חמ 76538)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לחדרה בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962² (להלן — החוק), מתקינה מועצת עירית חדרה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - "ביוב" — ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם, למעט מכון טיהור;
 - "מ"ר של בניה" — מ"ר של בניה לפי הבנוי למעשה;
 - "המועצה" — מועצת העיריה;
 - "ראש העיריה" — לרבות מי שהוסמך על ידיו לענין חוק עזר זה;
 - "היטל ביוב" — היטל המוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת ביוב או קנייתו כאמור בסעיף 17 לחוק;
 - "נכס" — בנין או קרקע בתחום העיריה, למעט רחוב;
 - "עיריה" — עירית חדרה.
2. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדיון על התקנתו או קנייתו של ביוב שישמש אותו נכס, חייבים בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת לכל השלבים כאמור בסעיף 16 לחוק.
3. נוספה בניה לנכס אחרי מסירת הודעה כאמור בסעיף 2, חייב בעליו בהיטל ביוב לכל מ"ר על בניה שנתוספה בשיעורים שנקבעו בתוספת.
4. (א) חיבור ביב פרטי לביוב לא ייעשה אלא על ידי ראש העיריה.
 (ב) בעל נכס או מחזיקו הרוצה בחיבור ביב פרטי שבנכסו לביוב, יגיש למהנדס העיריה בקשה בכתב ותכנית החיבור ואם היה הביב בתחומה של רשות מקומית אחרת, יצרף את הסכמת אותה הרשות המקומית לכך.
5. לא יפגע אדם, לא יזיק ולא יפגום ביוב השייך לעיריה.
6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדיון, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדיון אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו. בדין.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 106.

8. חוק עזר לחדרה (בניית ביבים), תשט"ו—1955³ — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחדרה (ביוב), תשכ"ה—1965”.

תוספת

(סעיפים 2 ו-3)

שיעור האגרה
בפירות

1. לכל מ"ר משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין) 0.15

2. לכל מ"ר של בניה 6.—

יצחק וידרקר
ראש עיריית חדרה

נתאשר.

ט"ו באייר תשכ"ה (17 במאי 1965)
(חמ 874203)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ק"ח 521, תשט"ו. עמ' 1005

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-יונה בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר-יונה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„המועצה” — המועצה המקומית כפר-יונה;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו בכתב לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„המפקח” — אדם שהמועצה מינתהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„בעל” — אדם המקבל או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל, או חלק מהם, לרבות הקרקע שמש-תמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

¹ ע"ר 1041, תוס' 1, 1154, עמ' 119.

„בית מלאכה“ — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד בית המלאכה ;
 „אורווה“ — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמשמשים בו או שמחזיקים בו יחד עם האורווה ;
 „אשפה“ — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שבירי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי-נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין ;
 „זבל“ — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה ;
 „פסולת“ — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה או זבל.

2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול, אשפה או חמרי בנין.

4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך — אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורווה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;

(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גודלם ומכנם ;

(4) תקופת ההיתר.

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אורווה, או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

זכות כניסה
לפועלי המועצה

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 (ב) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשתו כדין.

10. לחוק עזר ייקרא „חוק עזר לכפר-ייבנה (הוצאת אשפה)”, תשכ”ה—1965.

יצחק שלום

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כפר-ייבנה

י”ד באייר תשכ”ה (16 במאי 1965)

(חם 834208)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למרחבים בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית מרחבים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית מרחבים;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו בכתב לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתה להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח

העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בעל” — אדם המקבל או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים

נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום

של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכסים

לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם

הגר בבית מלון או בפנסיון;

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל, או חלק מהם, לרבות הקרקע שמש-
תמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית
מלאכה או אורווה;
„בית מלאכה” — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים
ובכלל זה בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית-המלאכה;
„אורווה” — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמשמשים בו או שמחזיקים בו
יחד עם האורווה;
„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות
או ירקות ופסולתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך
או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;
„זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה;
„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה או זבל.

2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע
לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם
במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן
שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא
ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת,
לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח
וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת
המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים
ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול, אשפה או חמרי בנין.

4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך — אשפה, זבל או פסולת מבנין,
מאורווה או מבית-מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתיתו, לבטלו, להתלותו או
לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

- (1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת;
- (2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת;
- (3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם;
- (4) תקופת ההיתר.

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורווה
או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אורווה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה
לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או
פסולת ללא הפרעה.

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

מסירת הודעות

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 (ב) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למרחבים (הוצאת אשפה)”, תשכ”ה—1965.

ישראל ברוך

נתאשר.

ראש המועצה האזורית מרחבים

ז' באייר תשכ”ה (9 במאי 1965)

חיים משה שפירא

(חמ 839703)

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנשר בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית נשר חוק עזר זה:

תיקון
התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לנשר (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי”ז—1956², בפרט 8, פסקה (ב) תסומן (ג) ואחרי פסקה (א) יבוא:

„(ב) על אף האמור בפסקה (א), בתקופה שמיום 1 ביולי עד 31 באוגוסט, בימים שני ורביעי בשבוע, בשעות 14 עד 6 למחרת.”

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנשר (פתיחת עסקים וסגירתם) (תיקון)”, תשכ”ה—1965.

השם

יצחק רוט

נתאשר.

ראש המועצה המקומית נשר

ב' באייר תשכ”ה (4 במאי 1965)

חיים משה שפירא

(חמ 841709)

שר הפנים

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מ”מ 1154, עמ’ 119; ס”ח 410, תשכ”ה, עמ’ 24.
² ק”ת 653, תשי”ז, עמ’ 407; ק”ת 735, תשי”ח, עמ’ 32.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה בדבר שווקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„השוק” — מקום המסומן בשלטים על ידי המועצה;

„שלט” — לוח מפה ועץ בגודל 30X60 סנטימטר בצבע לבן ועליו כתוב באותיות שחורות „השוק”;

„סחורה” — כל מצרך הדרוש לאדם או לבעל-חיים;

„תוצרת חקלאית” — גידולי קרקע וגידולי עץ וכן עופות וביצים;

„מוכר” — לרבות אדם המציג סחורה למכירה, בין שמכרה ובין שלא מכרה;

„יום השוק” — היום שנקבע על ידי ראש המועצה כיום השוק;

„מפקח” — אדם שהמועצה מינתהו בכתב להיות מפקח לצורך חוק עזר זה;

„ימי מנוחה” — הימים שנקבעו כימי מנוחה בפקודת ימי מנוחה, תש”ח—1948² — תחילתם עם שקיעת החמה בערב יום המנוחה וסופם עם צאת הכוכבים למחרת;

„היתר” — היתר מכירה בשוק שניתן בכתב מאת ראש המועצה.

2. (א) לא ימכור אדם סחורה אלא בשוק.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מכירת סחורות בחנויות, או על ידי רוכלים בעלי רשיון לפי חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשי”ט—1959³.

3. לא ימכור אדם סחורה בשוק אלא לפי היתר ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לסרב לתיתו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם.

5. לא יינתן היתר למוכר, אלא אם התחייב להחזיק את המאזניים, המשקלות או המידות במקום פתוח וגלוי באופן שהשקילה או המדידה תהא נראית לעיני הלקוחות והמפקח.

6. היתר שניתן, רשאי ראש המועצה לבטלו או להתלותו.

7. בעד מתן היתר ישלם המוכר למועצה אגרה לפי סוג הסחורה, כמפורט בתוספת.

8. השוק יהיה סגור:

(1) בימי מנוחה;

(2) בימים שאינם ימי מנוחה למעט יום השוק;

(3) ביום השוק בשעות 17.00 עד 4.00 למחרת.

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119; ס”ח 410, תשכ”ד, עמ’ 24.

² ע”ר תש”ח, תוס’ א’ מס’ 4, עמ’ 12.

³ ק”ת 988 תשי”ט עמ’ 1946.

9. (א) לא ייכנס מוכר לשוק ולא יימצא בו בימים ובשעות שבהם הוא סגור בהתאם לסעיף 8.
- (ב) לא ייכנס לשוק אדם החולה במחלה מידבקת או שהמפקח חושד שהוא נגוע במחלה כאמור.
10. מוכר ינקה בשוק את המקום בו הוא מציג את סחורתו למכירה ויחזיקנו נקי להנחת דעתו של המפקח.
11. לא ימרוט אדם נוצות בשוק.
12. לא יעלה אדם אש בשוק, בין לבישול או לחימום ובין לשריפת פסולת, אלא במקום ובתנאים שיקבע המפקח.
13. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום בשוק ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה וכדי להבטיח את מילוין.
(ב) מפקח רשאי להרחיק, או להורות להרחיק מן השוק כל אדם או כל דבר העלול לדעתו לפגוע בבריאות הציבור.
14. (א) כל מי שנמצא בשוק חייב לציית להוראות המפקח.
(ב) לא יפריע אדם למפקח במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה.
15. העובר על הוראה מהוראות עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.
16. חוקי עזר לעיריזרעאל—עפולה (שווקים) לממכר פירות, ירקות וכל מיני בעלי חיים), 1941⁴ — בטלים.
17. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיריזרעאל—עפולה (שווקים)“, תשכ״ה—1965.

שמירה על
הנקיון

מריטת
נוצות

העלאת אש

סמכויות
המפקח

ציות
להוראות
המפקח

ענשים

ביטול

השם

תוספת

(סעיף 7)

שיעור האגרה
בלירות

סוג הסחורה

0.20

2.50

5.—

1.—

(1) תוצרת חקלאית —

(א) לכל ארגז סחורה

(ב) לכל עגלה עם סחורה

(ג) לכל מכונית עם סחורה

(2) כל סחורה אחרת — לכל סוג סחורה

י. דובנוב

ראש המועצה המקומית
עיריזרעאל—עפולה

נתאשר.

ב' באייר תשכ״ה (4 במאי 1965)
(חמ 881025)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ ע״ר 1941, תוס' 2 מס' 1112, עמ' 865.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-ביאליק בדבר תיעול

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-ביאליק חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אזור איסוף” — שטח שממנו נקווים המים העליונים אל תעלה, שנקבע על ידי המהנדס כאזור לאיסוף מי גשמים או מים עליונים;
„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, או המשלם ארנונות למועצה או מסי ממשלה ביחס לנכס, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאיננו הבעל הרשום, בין אם הוא מחזיק בנכס למעשה ובין אם לאו, וכולל שוכר או שוכר-משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה מעשר שנים;
„התקנת תיעול” — התקנת תעלות ניקוז לאזור איסוף אחד או לאזורי איסוף אחדים, לרבות עבודות ופעולות אלה;

(1) חפירה, מילוי, פילוס, סילוק עמודי חשמל, סלגרף או טלפון, הקמתם מחדש; עקירת עצים, הריסת קירות, גדרות או מבנים אחרים, בנייתם מחדש; בנייתם ושינויים של קירות תומכים או אבני-שפה, גשרים, גשרונים, מעבירי מים, הקמתם, בנייתם מחדש ושינויים; הנחת צינורות, בניית תאי-בקורת, תאי-קיבול למי גשמים או רשתות, כיסוי תעלות, ייבוש אדמות וביצות, הסדר זרימה של מי הגשמים, תיקון נזקים שנגרמו לנכסים כתוצאה מביצוע עבודות תיעול;

(2) הכנת תכניות התיעול וההשגחה על ביצוע העבודות;

(3) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה להתקנת תיעול או הכרוכה בה;
„מהנדס” — מהנדס המועצה המקומית, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„המועצה” — המועצה המקומית קרית-ביאליק;
„ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„נכס” — כל בנין או קרקע, למעט רחוב;

„שטח בנין” — כמשמעותו בחוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר של מחוז חיפה), תשכ”א—1961²;
„תעלה” — תעלת ניקוז המיועדת להעברת מי גשמים ומים עליונים, לרבות צינור, אבזור, תאי-בקורת, תאי-איסוף, תאי-קיבול, וכל דבר אחר המהווה חלק מתעלה או הקשור בה.

2. החליטה המועצה בדבר התקנת תיעול, יודיע ראש המועצה על ההחלטה לבעלי הנכסים הנמצאים באותו אזור איסוף, וכן יפרסם הודעה על כך באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום המועצה.

3. (א) בעל של נכס הנמצא באזור איסוף שביחס אליו נמסרה או נתפרסמה הודעה כאמור בסעיף 2, ישלם למועצה אגרת תיעול בשיעור שנקבע בתוספת.

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.
² ק”ח 1149, תשכ”א, עמ’ 1800.

(ב) האגרה תשולם תוך שלושה חדשים מיום שנמסרה לבעל הנכס הודעה על סכום האגרה המגיע ממנו או תוך שלושים יום מיום תחילת עבודת התקנת התיעול, הכל לפי המועד המאוחר יותר; תעודה מאת המהנדס בדבר מועד תחילת העבודה תשמש ראיה לדבר.

(ג) נוספה בניה לנכס אחרי שנמסרה או נתפרסמה הודעה כאמור בסעיף 2, ישלם בעליו, בשעת הוספת הבניה, אגרת תיעול נוספת, לכל מטר מרובע משטח הבנין הנוסף, בשיעור שנקבע בתוספת.

טיפוס בתעלה

4. (א) לא יטפל אדם בתעלה, לא יחבר אליה צינור, ולא ישתמש במים הזורמים בתוכה, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) לא יטיל אדם לתעלה חפץ, מי שופכין, מים דלוחים, מי פסולת תעשייה או כל נוזל אחר.

5. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב ממי שעשה מעשה בניגוד לסעיף 4, לבצע את העבודות הדרושות לשם החזרת תעלה למצב שבו היתה נתונה לפני שנעשה המעשה.

ביצוע עבודה
להחזרת תעלה
לסדמותה

(ב) בהודעה יצויינו התנאים, הפרטים והדרכים לביצוע העבודות וכן התקופה שבה יש לבצען.

(ג) מי שקיבל הודעה כאמור, חייב למלא אחריה.

6. (א) ראש המועצה רשאי, באמצעות שליחיו ופועליו, לבצע כל עבודה הדרושה לשם החזרת תעלה למצב שבו היתה נתונה לפני שנעשה מעשה בניגוד להוראות סעיף 4. בוצעה עבודה כאמור, רשאית המועצה לגבות ממי שהיה חייב בביצועה את ההוצאות הכרוכות בכך.

(ב) תעודה מאת ראש המועצה על סכום ההוצאות תשמש ראיה לכאורה לדבר.

ביצוע עבודה
על ידי המועצה

7. (א) ראש המועצה רשאי, באמצעות שליחיו ופועליו, להיכנס בכל עת סבירה לכל נכס, כדי לברר אם ממלאים אחרי הוראות חוק עזר זה או כדי לבצע כל פעולה שהמועצה רשאית לבצע לפיו.

רשות כניסה

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה, לשליחו או לפועליו, ולא ימנע אותם מהשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אותו אדם אליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעה

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ענשים

10. חוק עזר לקרית ביאליק (ביוב וניקוז), תשכ"א—1960³ — בטל.

ביטול

³ ק"ת 1071, תשכ"א, עמ' 361.

תוספת

(סעיף 3)

אגרת תיעול

סידות

1.—

1.50

לכל מטר מרובע משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
לכל מטר מרובע משטח הבנין לכל קומה ותוספת לבנין

נתאשר.

כ״א באייר תשכ״ה (23 במאי 1965)
(חמ 85205)

צבי קרלינר
ראש המועצה המקומית קרית-ביאליק

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לשערה-הנגב בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית שערה-הנגב חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס” — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ״א—1961³;

„מונית” — כמשמעות בתקנות התעבורה, תשכ״א—1961;

„מפקד המשטרה” — מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה” — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה” — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר” — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי” — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה” — המועצה המקומית שערה-הנגב;

„פקח” — אדם שנתמנה על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

¹ ע״ר 1941, תוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ״א, עמ׳ 173.

³ ק״ח 1128, תשכ״א, עמ׳ 1425.

„רחוב“ — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב“ — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„תמרור“ — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.

מפנות להסדיר
חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה, לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

3. (א) ראש המועצה רשאי — לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה — לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

מקום חניה
מוסדר

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

(ד) הותקנו במקום חניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות שעל של-טים, סימנים וכיוצא באלה.

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

מקום חניה
פרטי

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו, לבטלו או להת-לותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה להורדתם, או לטעינה, או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961 (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

⁴ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה ;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום ;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

6. לא יעמיד אדם ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתקן או יועבר ללא דיחוי.

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם. (ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר ; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשולם מחצית האגרה בלבד.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח על פי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או חנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע ; או

(2) אם לא הוצעה הסעה במונית והיא מסומנת בשל "לא פנוי".

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי המרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה, וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבע לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעורי האגרה הנקובים בתוספת.

אגרת הסדר

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה, באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידי תמורת תו או תווים, או באופן אחר שייקבע על ידי ראש המועצה.

(ד) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.

12. לא יקלקל אדם מכשיר מכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

טיפוס מכשיר
במקום חניה
מוסדר

13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

סמכויות פקח

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

ענשים

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשער-הנגב (העמדת רכב וחנייתו)“, תשכ״ה—1965.

השם

תוספת

(סעיף 11 (א))

שיעורי אגרות הסדר — ליום, משעה 05.00 עד 23.00, או לחלק ממנו —

שיעור האגרה בלירות	סוג הרכב
1.50	אוטובוס
1.00	משאית
0.50	ג'יפ, טנדר, מכונית פרטית, טרקטור עם גרר
0.30	קטנוע, אופנוע, טרקטור ללא גרר

דב רוזנהק

נתאשר.

ראש המועצה האזורית שער-הנגב

י' באייר תשכ״ה (9 במאי 1965)

(חמ 85608)

אני מסכים.

ישראל ברייהודה

חיים משה שפירא

שר התחבורה

שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).